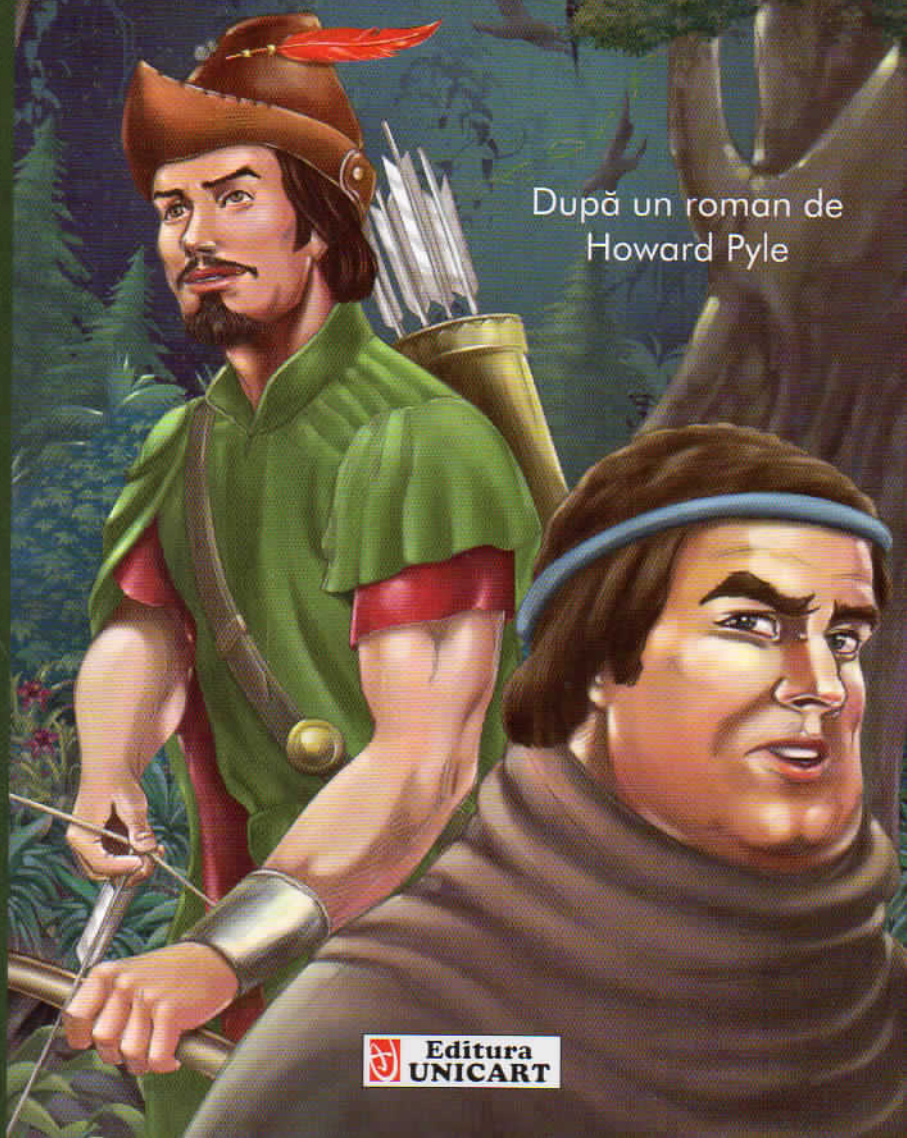

colecția CLASICI INTERNAȚIONALI

AVENTURILE LUI ROBIN HOOD

După un roman de
Howard Pyle

 Editura
UNICART

Cuprins

1. Cum a devenit Robin Hood un proscris.....	7
2. Robin Hood și căldărarul ambulant.....	17
3. Concursul de trageri din orașul Nottingham ..	19
4. Salvarea lui Will Stutely	26
5. Micul John merge la târgul din Nottingham ...	35
6. Cum trăia Micul John la palatul șerifului.....	43
7. Micul John și tăbăcarul din Blyth	46
8. Robin Hood și Will Stacojiul	53
9. Robin și vărul său.....	61
10. Robin Hood și Allan a Dale	75
11. Robin Hood caută călugărul de curte	83
12. Robin Hood pune la cale o căsătorie.....	98
13. Robin Hood ajută un cavaler necăjit	109
14. Robin Hood deghizat în cerșetor	122
15. Robin Hood la Londra.....	145
16. Regele Richard vine în Sherwood.....	177
17. Epilog.....	195

Capitolul 1

Cum a devenit Robin Hood un proscris

n Anglia vremurilor trecute, pe când bunul rege Henry al Doilea domnea peste pământuri, în poienile verzi ale pădurii Sherwood, chiar lângă orașul Nottingham, trăia un renumit proscris, pe numele său Robin Hood. Nu exista arcaș pe lume care să mânuiască arcul și săgeata ferchezuită cu pene de gâscă gri cu atâta măiestrie și pricepere ca a sa, și nici răzeși nu găseai nicăieri, precum cei o sută patru zeci care cutreierau cu el prin pădurile verzi. Nu doar Robin, ci întreaga sa ceată era formată din proscriși și trăiau izolați de ceilalți oameni dar erau foarte îndrăgiți de oamenii din partea locului și împrejurimi, căci nu se știa despre cineva să fi mers vreodată la veselul Robin să ceară ajutor și să se fi întors cu mâna goală.

Pe când Robin avea doar optsprezece ani și era un flăcău vânjos și neînfricat, șeriful din Nottingham dădu sfoară în țară că avea să aibă loc un concurs de tragere cu arcul iar premiul oferit era un butoi de bere pentru oricine ar fi avut cea mai bună mână din ținutul Nottinghamshire.

Pe când mergea el așa, cu pasul sprinten și fluierând vesel, ajunse dintr-o dată să întâlnească câțiva pădurari așezați la umbra unui mare stejar. Erau cincisprezece la număr și se veseleau și ospătau. Fiecare dintre ei purta câte un veșmânt verde de Lincoln. Apoi unul dintre ei, cu gura încă plină de bucate, strigă în direcția lui Robin:

- Hei, încotro așa grăbit tinere flăcău, cu arcul tău de doi bani și săgețile și mai de nimic?

Auzind acestea, Robin se înfurie.

- Ascultați bine, spuse el, colea, unde se termină luminișul, am văzut o turmă de căprioare, la mai mult de trei sute de metri depărtare. Pun rămășag cu voi pe douăzeci de mărci că voi răpune, cu voia Doamnei noastre, pe cel mai falnic cerb al turmei.

Apoi Robin luă într-o mână arcul său din lemn de tisă și fixându-i vârful în căputa piciorului, îl întinse cu dexteritate; apoi potrivî o săgeată și ridicând arcul, trase pana de gâscă gri către urechea sa; în secunda următoare se auzi coarda sunând iar săgeata iuți în jos către luminiș precum un erete pe o pală de vânt din nord. Cel mai mândru cerb al tumei își luă avânt și sări înalt doar pentru a se prăvăli mort, înroșind cărarea verde cu sângele ce-i șiroia din inimă.

Toți pădurarii se mâniară, dar cel mai supărat era cel care vorbise primul și care pierduse rămășagul.

Cum a devenit Robin Hood un proscris

